

ปัญหาความรักชายรักชาย ในวรรณกรรมเรื่องคุณหมิป่าภูหิรีย¹

นนทชัย ชูวรรณรักษ์* พัทฉลีนจ์ จินหุ่น และ ปรียารัตน์ เชาวลิตประพันธ์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ประเทศไทย

The Problem of Male Homosexual Love in the Story *The Miracle of the Teddy Bear*

Nontachai Chwannarak, Phatchalin Jeennoon and Preeyarat Chaowalitprapan*

Faculty of Humanities and Social sciences, Thaksin University, Thailand

Article Info

Research Article

Article History:

Received 24 April 2021

Revised 25 January 2022

Accepted 10 February 2022

คำสำคัญ

ปัญหาความรัก

ชายรักชาย

บทคัดย่อ

บทความนี้มุ่งศึกษาการนำเสนอประเด็นปัญหาความรักและแนวทางการแก้ปัญหาของคู่รักชายชาย ได้แก่ การมีความรักแบบสามเส้าหรือการมีมือที่สามในชีวิตรัก การขาดความเข้าใจและการสื่อสารที่ดี การไม่ยอมรับความรักของเพศเดียวกันจากครอบครัวและสังคม และการวางกฎเกณฑ์ของคนในครอบครัว ซึ่งปัญหาทั้งหมดที่เกิดขึ้นทำให้คู่รักชายหญิงและคู่รักชายกับชายไม่สามารถที่จะอยู่ร่วมกันได้ ส่วนแนวทางการแก้ปัญหาความรักที่เกิดขึ้นมีดังนี้ การยอมรับความจริง การเรียนรู้และการเติบโต การปล่อยวางและให้อภัย การช่วยเหลือผู้ที่มีภาวะผิดหวังจากความรัก และการยอมรับความหลากหลายทางเพศ ผู้วิจัยพบว่าการนำเสนอปัญหาความรักและแนวทางการแก้ปัญหาความรักผ่านองค์ประกอบทางวรรณกรรมหลัก 4 ด้าน ได้แก่ 1) การดำเนินเรื่อง 2) การนำเสนอผ่านตัวละคร 3) การนำเสนอผ่านฉากและเหตุการณ์ และ 4) แนวคิดสำคัญ พบว่า มีการนำเสนอแนวคิดสำคัญ ได้แก่ แนวคิดหลักที่นำเสนอปัญหาความรักของมนุษย์ที่ยึดโยงกับเหตุปัจจัยต่างๆ และแนวคิดรอง ได้แก่ การยั่วล้อนินยายวบายแบบยูโทเปีย การยั่วล้อตัวละครในวรรณคดี การยั่วล้อประวัติศาสตร์แบบจารีต และการยั่วล้อสังคม ซึ่งองค์ประกอบทั้งหมดทำให้เห็นปัญหาความรักอย่างเด่นชัดมากยิ่งขึ้น

* Corresponding author

E-mail address:

newnew31008@gmail.com

Keywords:

¹ บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของสารนิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบของวรรณกรรมวรายในการนำเสนอปัญหาความรัก จากวรรณกรรมเรื่องคุณหมิป่าภูหิรีย” สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

Male homosexual,
Love problems

Abstract

The objective of the study is to represent the problems of love in gay male couples and to present solutions of the problems. The problems are love triangle, a third party comes into their life, a lack of understanding and good communication with each other, the rejection of a same-sex lover from family and society, and the rules set in the family. Therefore, when those issues occur, they lead to problems in the couple's life. The solution to deal with the problem are the acceptance of the truth, the learning of each other's growth, detachment from problem the faced and forgiveness, healing the pain of the condition from disappointment in love, and the acceptance of gender diversity. The researcher examined the problem of love and solutions presented in the elements of this story which are: 1) the development of the story, 2) the presentation of the characters, 3) the presentation of the scenes or situations, and 4) the important concept of presenting the problems of humanity linked to various factors. Secondary concepts are to make fun of utopian gay fiction, to parody characters from literature, to make fun of traditional mores, and to parody the society. So, all the elements which have been presented vividly show the problem of love.

1. บทนำ

1.1 ภูมิหลัง

วรรณกรรมเป็นงานเขียนประเภทบันเทิงคดีที่มีคุณค่าต่อมนุษย์ เป็นผลงานที่มนุษย์คิดขึ้นเพื่อนำเสนอแก่ผู้อ่านโดยมีจุดประสงค์เพื่อเป็นสิ่งจรรโลงจิตใจของมนุษย์ในสังคมให้ดีขึ้น สร้างความบันเทิงและยังเป็นการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก กอปรกับจินตนาการของผู้เขียน ส่วนใหญ่มีการจำลองชีวิตคนในสังคม ด้วยการสมมติขึ้นเป็นเรื่องราวอย่างสมจริง โดยเรื่องราวดังกล่าวนั้นอาจจะมีเค้าโครงเรื่องมาจากเรื่องจริง หรือเหตุการณ์จริงในสังคมก็ได้ สมเกียรติ รัชฌ์มณี (2558, น. 20) กล่าวว่า การแต่งนวนิยายนั้น จะมีองค์ประกอบต่างๆ ที่ผู้แต่งได้กำหนดไว้แล้ว นับตั้งแต่แนวคิดสำคัญ โครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉากและบรรยากาศ ฯลฯ สิ่งผู้แต่งต้องประมวลความคิดเพื่อที่จะถ่ายทอดเรื่องราวเหล่านั้น ๆ สู่สายตาผู้อ่านก็คือเทคนิคหรือกลวิธีการนำเสนอ

นอกจากองค์ประกอบทางวรรณกรรมที่ช่วยเสริมให้วรรณกรรมมีความน่าสนใจแล้ว การนำเสนอเนื้อหาของวรรณกรรมก็มีความน่าสนใจเช่นกัน ซึ่งปัจจุบันพบว่า ผู้อ่านนิยมเสพวรรณกรรมที่นำเสนอเรื่องราวของเพศที่หลากหลายมากขึ้น ทั้งวรรณกรรมกลุ่มหญิงรักหญิง วรรณกรรมกลุ่มชายรักชายที่มีการนำเสนอในรูปแบบที่หลากหลาย น่าสนใจ เช่น การสืบสวน สอบสวน แฟนตาซี ประวัติศาสตร์ รวมถึงการสะท้อนภาพทางสังคม เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาความรุนแรง และปัญหาความรัก

ณิชากรีย์ เลิศวิญญโรจน์ (2560, น. 150) ได้กล่าวว่า นิยายวาย (Y) คือ นิยายที่มีการสร้างพล็อตเรื่อง ตัวละคร เป็นนิยายขนาดยาวเหมือนนิยายทั่วไป แต่สิ่งที่แตกต่างของ “นิยายวาย” คือ การบอกเล่าเรื่องราวของตัวละครเอกที่เป็นเพศเดียวกัน นิยายวายแสดงให้เห็นถึงความรักที่ไม่ใช่แค่ผู้หญิงกับผู้ชาย แต่เป็นความรัก ความสัมพันธ์ของชายกับชาย ซึ่งวรรณกรรมวายถือเป็นสื่อหนึ่งที่ค่อย ๆ สร้างความเข้าใจให้แก่คนในสังคมไทยควบคู่ไปกับสื่ออื่น ๆ งานเขียนจำนวนมากถูกนำไปดัดแปลงเป็นภาพยนตร์หรือซีรีส์ทางโทรทัศน์ สื่อความรักที่สามารถเกิดขึ้นได้กับทุกเพศ จนนำมาสู่การผลักดันกฎหมายการสมรสระหว่างเพศเดียวกัน ซึ่งนับเป็นสัญญาณที่ดีสำหรับกลุ่ม LGBTQ+ โดยเฉพาะ ผู้อ่านกลุ่มวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ตอนต้น (Young Adult) ที่มองว่าการมีความรักของชายกับชาย หรือ หญิงกับหญิง เป็นเรื่องธรรมดา ไม่ใช่เรื่องแปลกอีกต่อไป และนิยายวายก็สามารถให้ความบันเทิง ความสุขกับผู้อ่านไม่ต่างไปจากนิยายรักชายหญิง เพราะท้ายที่สุดแล้วความรักย่อมสวยงามเสมอ ไม่ว่าจะเป็เพศใดก็ตาม

ในสังคมไทยมีนักเขียนไทยหลายคนนำเสนอวรรณกรรมชายรักชาย เช่น นวนิยายเรื่องคาร ของปรปต์ นวนิยายเรื่องนิทานพันดาว ของ Bacteric ถือได้ว่าเป็นวรรณกรรมที่ได้รับความนิยมจากเยาวชนและประชาชนในสังคม จะเห็นได้ว่าในสังคมยังมีวรรณกรรมที่สะท้อนสังคม

เกี่ยวกับรักร่วมเพศ เช่น นวนิยายเรื่องบัลลังก์ไยบัว และประตูที่เปิดตาย ของกฤษณา อโศกสิน เรื่องซากดอกไม้ และตายสีม่วง ของวีรวัฒน์ กนกนุเคราะห์ นอกจากนี้นวนิยายที่มาจากเว็บไซต์ ก็ได้รับความนิยมเช่นเดียวกันจนหลายเรื่องถูกสร้างเป็นละครชุด เช่น Love Sick the Series รักวุ่นวายรุ่นแสบ (2551-2554) Sotus the Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง (2557) 2Moons the Series (เดือนเกี่ยวเดือน 2559) My Accidental Love is You รักนี้บังเอิญคือคุณ (2561) และคุณหมี่ปาฏิหาริย์ (2562) เป็นต้น เนื้อหาของวรรณกรรมมีทั้งแนวสุขสมหวัง และผิดหวัง ละครเคล้ากันไป

วรรณกรรมเรื่องคุณหมี่ปาฏิหาริย์ เป็นผลงานอีกชิ้นหนึ่งของปรাপต์ นักเขียนที่มีชื่อเสียงโด่งดัง เป็นนักเขียนที่เขียนวรรณกรรมหลากหลายแนว ไม่ว่าจะเป็นแนวสืบสวนสอบสวน แนวโรแมนติก คอมเมดี้ แนวรักร่วมเพศ เป็นต้น ผลงานวรรณกรรมที่โดดเด่น เช่น กาหลมหรทึก ลิงพาดกลอน นิราศมหรณพ และเรื่องอื่น ๆ ผลงานชิ้นปัจจุบัน คือ คุณหมี่ปาฏิหาริย์ ซึ่งเป็นวรรณกรรมวางเรื่องแรก ผู้แต่งต้องการสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาความรัก และแนวทางการแก้ปัญหาของตัวละครผ่านองค์ประกอบวรรณกรรมที่น่าสนใจ วรรณกรรมเรื่องคุณหมี่ปาฏิหาริย์เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับตัวละครตัวผู้ ตึกตาคหมีน่ารักของพี่ธัญที่กลายเป็นคนขี้เมา แต่ไม่มีความทรงจำว่าตัวเองมาจากไหน มาอยู่กับพี่ธัญได้อย่างไร เหตุใดถึงกลายเป็นคน การค้นหาความจริง และตัวตนของตนเองจึงเริ่มขึ้น ท่ามกลางการดำเนินเรื่องในลักษณะของวรรณกรรมแฟนตาซี และวรรณกรรมแนวสืบสวนสอบสวน เช่น ตึกตาคหมีสามารถคุยกับข้าวของเครื่องใช้ในบ้าน ทั้งผ้าห่ม โซฟา โต๊ะ แก้ว สมุดโน้ต รองเท้า เมื่อตัวทุกกลายเป็นคนก็สามารถคุยกับข้าวของเครื่องใช้ภายในบ้านได้เช่นกัน

วรรณกรรมเรื่องนี้จัดเป็นวรรณกรรมที่โดดเด่นในด้านการนำเสนอองค์ประกอบทางวรรณกรรมผ่านโครงเรื่อง การดำเนินเรื่อง ตัวละคร จากและเหตุการณ์สำคัญ และแนวคิดสำคัญในเรื่อง เช่น การเสียดสีการเมือง การยั่วล้อนิยายวายยูโทเปีย ซึ่งอาจจะทำให้เห็นการผลิตซ้ำทางความคิดเดิมบางอย่างทางสังคม และการนำเสนอสิ่งใหม่ที่แตกต่างออกไป

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาองค์ประกอบทางวรรณกรรมที่นำเสนอปัญหาความรัก และแนวทางการแก้ปัญหาความรักชายรักชาย จากวรรณกรรมเรื่องคุณหมี่ปาฏิหาริย์ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา

เพื่อศึกษาปัญหาความรักและแนวทางการแก้ปัญหาความรักของชายรักชาย จากวรรณกรรมเรื่องคุณหมี่ปาฏิหาริย์

2. ปัญหาความรักและแนวทางการแก้ปัญหาความรัก จากวรรณกรรม เรื่อง คุณหมิปาฏิหาริย์

วรรณกรรมเรื่องคุณหมิปาฏิหาริย์ มีการนำเสนอปัญหาความรักที่สำคัญ ซึ่งเป็นทั้งปัญหาความรักต่างเพศและเพศเดียวกัน โดยเฉพาะปัญหาความรักเพศเดียวกัน เป็นปัญหาที่ตอกย้ำวัฒนธรรมกลุ่มรักร่วมเพศ โดยมีบริบทครอบครัวเข้าไปเกี่ยวข้อง ทำให้ปัญหานี้กลายเป็นปัญหาของกลุ่มรักร่วมเพศมาโดยตลอด โดยผู้แต่งได้บอกแนวทางในการแก้ปัญหาอย่างน่าสนใจ ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอต่อไปนี้

2.1 ปัญหาความรักระหว่างคู่รักชายกับชาย

ปัญหาความรักนับว่าเป็นปัญหาที่ใหญ่ในระบบโครงสร้างของสังคม เพราะความรักในสังคม หากมีความรักที่ดีจะส่งผลต่อความคิด ทักษะคิด จิตวิญญาณ บุคลิกภาพให้คนคนหนึ่งกล้าที่จะออกสู่สังคมได้อย่างสมบูรณ์แบบ ความรักนั้นมีทั้งความรักที่ดี และความรักที่เป็นปัญหา หากมีการกีดกัน ต่ำท้อจากคู่รักและครอบครัว รวมถึงการมีมือที่สามเข้ามาเกี่ยวข้อง อาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลให้เกิดความรุนแรงและเป็นปัญหาสังคมต่อไปได้

ปัญหาที่มีอิทธิพลต่อความรักของชายรักชายในวรรณกรรมเรื่องคุณหมิปาฏิหาริย์

ปัญหาความรักระหว่างคู่รักชายกับชาย พบว่าผู้แต่งได้นำเสนอปัญหาความรักของคู่ชายกับชาย เพื่อต้องการให้ผู้อ่านเห็นถึงปัญหาที่ความคล้ายคลึงกับปัญหาของคู่รักชายหญิงทั่วไป แต่ปัญหาของชายรักชายมักมีปัญหามาจากภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยสามารถแยกปัญหาความรักของชายรักชายออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1) การมีความรักแบบสามเส้าหรือการมีมือที่สามในชีวิตรัก

วรรณกรรมเรื่องคุณหมิปาฏิหาริย์มุ่งให้เห็นถึงความรักแบบสามเส้าของคนสามคนที่รักกันเป็นสามเหลี่ยมและเป็นคนดีทั้งสามคน กล่าวคือ พีรณัฐรักทั้งตาชารกับเต้าหู้ ส่วนเต้าหู้รักพีรณัฐและแสดงความหวังดีกับตาชาร และตาชารรักพีรณัฐ ผู้แต่งนำเสนอปัญหาการมีความรักสามเส้า จะทำให้พบกับความผิดหวัง และสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักในเวลาต่อมา จะเห็นได้ว่าการมีความรักแบบสามเส้าจะยึดโยงกับเหตุปัจจัยของการมีบุคคลที่สามเข้ามาในชีวิตรัก ทำให้เกิดกลุ่มคนสามคน ความคิดสามความคิด และอื่น ๆ จะส่งผลให้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความรักเกิดขึ้นตามมาแน่นอน ดังเหตุการณ์การมีความรักแบบสามเส้าที่เด่นชัดเจเน คือ ความรักระหว่างพีรณัฐ เต้าหู้และตาชาร ความรักระหว่างเต้าหู้กับพีรณัฐเกิดสืบเนื่องมาจากความรักของพีรณัฐและตาชาร เพราะเต้าหู้คิดว่าความรักของตนเองเป็นของขวัญพิเศษที่เกิดขึ้นมาหลังความสัมพันธ์ของพีรณัฐกับคนรักเก่าและเป็นความรักที่ดี แต่คนที่ต้องรู้สึกเจ็บปวดมากที่สุด คือ เต้าหู้ เพราะเต้าหู้คิดทุกวันว่าความรักของตนเองจะงอกงามไปนานแค่ไหน อีกไม่นานตนก็จะกลับคืนร่างเป็นตุ๊กตาทมิ เต้าหู้เพียงแค่อยากรู้ว่า สาเหตุและต้นกำเนิดของตนมาจากที่ใด ที่ทำให้เต้าหู้ได้มารักกับพีรณัฐ และเจอกับตาชารในเวลาต่อมา ในขณะที่พีรณัฐก็มีความรักต่อตาชารด้วย

สุดท้ายจึงต้องมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องเจ็บปวดเหมือนกับเต่าหู่ที่ต้องกลับไปเป็นตุ๊กตาหมีดั้งเดิม

ทุกครั้งทีที่พีณัฐทอดเขาขณะยังเป็นตุ๊กตาเต่าหู่ที่จริงพีณัฐกำลังนึกถึงใครอีกคนอยู่ต่างหาก แต่ก็นั่นละ ตอนนี้อย่างเปลี่ยนแปลงไป เขาเชื่อแบบที่พีณัฐเชื่อทุกวันนี้พีณัฐรักที่เขาเป็นเขา เต่าหู่แค่อยากพบผู้ให้กำเนิดเพื่อหาสาเหตุปาฏิหาริย์ต่าง ๆ ในตัวเขา และป้องกันไม่ให้สักวันตัวเองต้องหายไป ไม่ว่าจะกลับกลายเป็นตุ๊กตาเหมือนเก่า หรือที่แย่กว่านั้นสงบสนิทินิทราก็เลย

(ปราปต์, 2562, น. 263-264)

ทั้งนี้ การมีความรักสามเส้า ส่งผลกระทบต่ออารมณ์ ความรู้สึกที่โศกเศร้าไม่สบายใจกังวลเนื่องจากปัญหาเริ่มที่จะรุนแรงเข้ามาตลอดเวลา ดังเหตุการณ์ของพีณัฐที่เศร้าเมื่อมาเห็นสภาพของตารารคนรักคนแรกที่เป็นเจ้าชายนิทรา กอปรกับการไม่สามารถเลือกระหว่างตารารกับเต่าหู่ได้ สะท้อนให้เห็นว่า การมีความรักสามเส้าในเรื่องเกิดจากการควบคุมอารมณ์ความรู้สึกไม่ได้ ทั้งสามคนต่างรักกันมากไม่สามารถเลือกใครคนใดคนหนึ่งได้ ในขณะที่ต่างคนก็ไม่อยากที่จะทิ้งคนรักของตนเองไป ความรักทั้งสามเส้าจึงคลุมเครือสับสนอยู่ตลอดเวลา การมีความรักแบบสามเส้าหรือมีมือที่สามในความรักของคู่รักชายกับชาย โดยส่วนใหญ่มักมีการหึงหวง อาการโศกเศร้าในความรักเมื่อมีคนสามเข้ามา ส่งผลให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องจากไป เพื่อให้เหลือแค่สองคน สะท้อนให้เห็นว่า ความรักที่สวยงามนั้น เป็นความรักที่มีแค่สองคนเท่านั้น

นอกจากนี้ความรักสามเส้า มักจบที่ความผิดหวังเสมอ ดังเหตุการณ์ของเต่าหู่ เมื่อเต่าหู่ถูกวางยาพิษ ตารารก็พิน และทำให้ทั้งคู่กลับมารักกันดั้งเดิม สะท้อนให้เห็นว่า ความรักที่สวยงามย่อมมีแค่สองคน หากมีสามคนอีกคนหนึ่งจะต้องสลายตัวหรือจากไป

เจ้าของเรื่องเล่ายังนอนกอดเกยอยู่ข้าง ๆ กัน ท่ากอดของพีณัฐตอนนี้เหมือนเวลาที่พีณัฐกอดตุ๊กตาหมีไม่มีผิด ตลอดมา เต่าหู่เคยดีใจเมื่อรู้สึกเช่นนี้ รู้สึกว่าตัวเองได้กลับมาอยู่ในตำแหน่งของตุ๊กตาหมีตัวเก่า ทว่าตอนนี้จู่ ๆ ในใจเขาก็กลับเกลียดชังที่เกิดภาพซ้อนทับว่าตัวเองกลายเป็นตุ๊กตาหมีตัวเก่า ไซ้แล้ว เพราะเขาไม่อยากจะแค่ตุ๊กตาหมีอีกต่อไป โดยเฉพาะเป็นตุ๊กตาหมีที่อยู่ในตำแหน่งตัวแทนของคุณตาราร

(ปราปต์, 2562, น. 340-341)

การมีความรักแบบสามเส้าหรือมีมือที่สามในความรักของคู่รักชายกับชาย ถือได้ว่าเป็นปัญหาความรักที่สังคมยังไม่ให้การยอมรับ และไม่ยากที่จะให้เกิดขึ้น แม้ว่าคนสามคนจะเป็นคนดีและไม่ยากปล่อยมือใครก็ตาม จะเห็นได้ว่าทุกเพศต่างไม่ชอบความรักแบบสามคน เนื่องจากความรักแบบสามคนต่างมีปัญหาของแต่ละคนที่แตกต่างกันไป หากเกิดการไม่เข้าใจกัน การหึงหวง จะสร้างผลกระทบในหลายๆ ด้าน ซึ่งวรรณกรรมเรื่องคุณหมิปาฏิหาริย์ได้ชี้ให้เห็นว่าปัญหาของความรักแบบสามเส้าของชายรักชาย โดยส่วนใหญ่มักมีการหึงหวง วิตกกังวล คอยจับผิด และอาการโศกเศร้าในความรักเมื่อมีคนสามเข้ามา ส่งผลให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องจากไป เพื่อให้เหลือแค่สองคน หากมองความจริงในสังคมแล้วนั้น ความรักที่สวยงามจะเป็นความรักที่มีแค่สองคนเท่านั้น

2) การขาดความเข้าใจและการขาดการสื่อสารที่ดี

การขาดความเข้าใจและการขาดการสื่อสารที่ดีของคู่รักชายรักชาย เป็นปัญหาที่มีเหตุปัจจัยหลายกรณี เช่น การไม่เข้าใจในที่มาของคนรัก การไม่เข้าใจในอุดมคติทางความรัก หรือการไม่เข้าใจตัวตนธาตุแท้ของคนรัก เป็นต้น สถานการณ์การไม่เข้าใจของคนรักถือได้ว่าเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเป็นปัญหาระดับพื้นฐานที่มักจะเกิดขึ้นบ่อยในสังคม วรรณกรรมเรื่องคุณหมิปาฏิหาริย์ เสนอให้เห็นการขาดความเข้าใจและการขาดการสื่อสารที่ดี ซึ่งการไม่เข้าใจรัก เกิดจากการไม่พยายามตามหาคนรัก และไม่สื่อสารติดต่อกับคนรักเลย ทั้งที่สามารถติดต่อไปทางสื่อออนไลน์แต่ต่างคนต่างเมินเฉยซึ่งกันและกัน ดังเหตุการณ์ระหว่างพีรณัฐและตาราธ ครั้นเมื่อตาราธถูกพ่อพีรณัฐไม่ให้คบกัน ตาราธจึงหนีไปทำงานที่ญี่ปุ่น ส่วนพีรณัฐกลับไม่มีการติดต่อสื่อสารกับตาราธ ทั้งที่สื่อออนไลน์มีอิทธิพลมาก การไม่กล้าติดต่อสื่อสารของพีรณัฐ เพราะคิดว่าทุกอย่างผ่านพ้นไปแล้ว และตนเป็นคนผิดที่ปล่อยมือตาราธไป จึงไม่กล้าที่จะติดต่อกลับไป ทำให้เห็นว่าพีรณัฐไม่เข้าใจในความรักที่เกิดขึ้น จึงไม่พยายามติดต่อสื่อสาร ทั้งที่ตาราธก็ใช้สื่อออนไลน์เช่นกัน ทำให้เด้าหู้เป็นคนที่น่าสือต่างๆ มาเป็นตัวกลางในการคลี่คลายปัญหาระหว่างตาราธและพีรณัฐ

การที่พีรณัฐไม่ติดต่อคุณตาราธกลับไป แม้ทุกอย่างผ่านพ้นมาจนป่านนี้นั้นเพราะพีรณัฐยังรู้สึกผิดที่ตัวเองเป็นฝ่ายปลดมือออกจากมือของคุณตาราธ มันไม่ต่างอะไรกับการประกาศทางเลือกของตัวเอง และเป็นการเลือกที่จะทำร้ายอีกฝ่ายที่พีรณัฐไม่กลับไปหาคุณตาราธก็เพราะละอายใจและไม่ให้อภัยตัวเอง

(ปรปต์, 2562, น. 360)

นอกจากนี้การไม่เข้าใจกันระหว่างคู่รักชายกับชาย อาจสร้างความโศกเศร้าที่บั่นทอนจิตใจของทั้งสองฝ่ายได้ ดังเหตุการณ์ที่เต้าหู้ตอกย้ำความรักของพีรณัฐด้วยการพามาเจอกับรักเก่า เต้าหู้ตัดสินใจพาพีรณัฐไปพบตาชาร เพราะทำให้พีรณัฐมีความสุข แต่เต้าหู้กลับทำให้พีรณัฐหนักใจ เต้าหู้จึงคิดว่าอีกไม่นานความสัมพันธ์ระหว่างตนกับพีรณัฐต้องจบลง แต่พีรณัฐได้บอกกับเต้าหู้ว่า อย่าเพิ่งคิดไปเอง ไม่มีใครรู้ว่าสถานการณ์ข้างหน้าจะเป็นอย่างไร ต้องเจอกับปัญหาแบบไหน เต้าหู้เศร้าและเสียใจทั้งที่ตนเองไม่ได้บอกพีรณัฐไปตั้งแต่แรกว่าคนให้กำเนิดเต้าหู้คือตาชาร

ถึงตอนนี้ เจ้าหมีรู้สึกว่ามันช่างเป็นการตัดสินใจอันผิดพลาดอย่างยิ่งที่พาพีรณัฐมา เขาไม่น่ากระวนกระวาย ไม่น่าโลกจนคิดในแง่ร้ายว่าอาจมีเวลาอยู่กับพีรณัฐไม่มากพอ ทุกนาทีมีค่าเสมอทั้ง ๆ ที่ช่วงนี้ทุกคนในบ้านมีความสุข ทุกอย่างลงตัวที่สุดแล้วแท้ ๆ ถึงแม้ตอนท้ายมันจะต้องจบลง แต่ก็นั่นละมีอะไรที่ไม่มีตอนจบบ้าง อย่างน้อยนั่นก็ยังคงดีกว่าจะต้องมีทุกข์กันแบบนี้ นี่ถ้าเวลาของเต้าหู้เหลืออีกแค่ไม่นานจริง ๆ การจากไปคงยิ่งทรมาณ จะยังมีวันไหนที่เขาได้เห็นพีรณัฐยิ้มอย่างสดใสอีกรึเปล่า ทั้งเรื่องของเขาเอง ทั้งเรื่องของคุณตาชาร...

“ผม...” ในช่องปากของเขามีสวมเหมือนกำลังอมยา “ผมขอโทษด้วยนะอะ ที่ทำให้พีรณัฐต้องมาเจอเรื่องแบบนี้

(ปราปต์, 2562, น. 394-395)

การขาดความเข้าใจและการขาดการสื่อสารที่ดีของคู่รักชายรักชายถือได้ว่าเป็นปัญหาที่ส่งผลต่อความรักอีกรูปแบบหนึ่ง และคอยสร้างปัญหาต่าง ๆ ได้เสมอ ทั้งนี้ วรรณกรรมวายได้หยิบยกประเด็นการไม่เข้าใจคู่รักมานำเสนอเพื่อต้องการสร้างสัญญาว่า ความรักของชายรักชายนั้นไม่ได้สวยงาม แต่เป็นความรักที่เหมือนคู่รักปกติชายหญิง ต่างมีปัญหาที่เหมือนกันตลอดจนเพื่อประกอบสร้างภาพแทนของชายรักชายที่เป็นส่วนหนึ่งในสังคม มิใช่บุคคลที่แปลกแยกหรือแตกต่างจากคนปกติทั่วไป การขาดความเข้าใจและการขาดการสื่อสารที่ดี เป็นปัญหาที่คอยสร้างความร้าวฉานระหว่างคู่รักและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

3) การไม่ยอมรับความรักของเพศเดียวกันจากคนในครอบครัวและสังคม

ปัญหาความรักที่ไม่ได้การยอมรับจากสังคม ซึ่งเกิดจากสังคมมีแนวคิดความรักแบบปกติทั่วไป คือ ความรักในเพศชายและเพศหญิง และจะไม่ยอมรับความรักของเพศเดียวกัน โดยส่วนใหญ่เหตุปัจจัยของปัญหามาจากครอบครัว ดังเหตุการณ์ที่คุณสิบลีหมิ่นฟอของพีรณัฐ ซึ่งทำอาชีพทหารไม่ขึ้นชอบความสัมพันธ์แบบชายรักชาย การที่คุณสิบลีหมิ่นฟอกันตาธรรคนรักของพีรณัฐออกจากกัน ทั้ง ๆ ที่ตาธรรทำตัวปกติ มีมารยาทต่อพ่อของพีรณัฐ แต่พ่อของพีรณัฐไม่ชอบให้ยุ่งเกี่ยวกับผู้ชาย และได้ออกคำสั่งห้ามอย่างเด็ดขาด สะท้อนให้เห็นว่าครอบครัวพยายามกีดกันทุกหนทางเพื่อให้ลูกของตนเองห่างจากชายคนรัก และบังคับไม่ให้มีความสัมพันธ์กันในเชิงรักใคร่ปรองดองกันกับคนรัก

ตามจดขุนนางและคล้ายจะปะทุประกายไฟ พี่ธรรจึงพอบดา
ได้นั้นนั่นคือคุณสิบลีหมิ่น ฟอของรุ่นน้องอันเป็นที่รัก คุณพ่อ
สวัสดิศรับ- -คำทักทายของพี่ธรรถูกแทรกทับด้วยเสียงเข้ม
ของนายทหาร “ฉันหวังว่าจะได้รู้เห็นเรื่องของพวกแกเป็น
ครั้งสุดท้ายนะ” แต่ที่เราสองคน- - คนที่หาญต่อปากต่อคำ
คือผู้คิดว่าตนไม่ได้ทำอะไรผิด คุณสิบลีหมิ่นฟอยังคงทำราวกับ
พี่ธรรเป็นอากาศธาตุ เจ้าตัวเบนสายตาไปจับเฉพาะลูกชาย
“แกรู้ใช่ไหมไอ้ธรร”

(ปราปต์, 2562, น. 335)

นอกจากนี้ สังคมในอดีตนั้นไม่ยอมรับแบบชายรักชาย เพราะคิดว่าทำให้คนในครอบครัวเสื่อมเสีย และเป็นที่ยับอายของสังคมรอบข้าง และคนรักกันอาจจะทำให้เกิดปัญหาภายในระหว่างคนรักกับครอบครัวของคนรัก ดังเหตุการณ์ที่แม่ของพีรณัฐไม่ยอมรับความรักแบบชายรักชาย ส่วนหนึ่งเกิดจากเป็นครูสายประวัติศาสตร์และเป็นแม่รุ่นเก่าไม่เข้าใจความรักแบบนี้ หากรู้ว่านำคนรักมาอยู่ในบ้านอาจทำให้เกิดปัญหาหรือทำให้หัวใจวายได้ ทำให้ครอบครัวเกิดปัญหาทั้งคนรักและคนที่ถูกรัก สุดท้ายทำให้พีรณัฐกับคู่รักต้องเลิกรา และตึกดาหมี่เต้าหูต้องสืบสวนหาสาเหตุ เพื่อคลี่คลายปัญหาต่างๆ ในตอนต่อมา

อึดใจนั่นเอง เสียงเกณฑ์พลันดังขึ้นข้างหู “ก็คุณป้าเป็นคนรุ่นเก่านะสิ เราไม่รู้หรอก ยิ่งแกเป็นครูสายสังคมประวัติศาสตร์อะไรนั้นอีก คงหัวใจวายพอดีถ้ารู้ว่าผู้ชายอีกคนที่อยู่บ้าน คือ ผ. ลูกชายตัวเอง”

(ปราปต์, 2562, น. 321)

คนในครอบครัวและสังคมมองว่าความรักแบบเพศเดียวกันเป็นเรื่องน่าขัน สนุกสนาน สังคมมักดูถูก ซึ่งการดูถูกมักเกิดขึ้นในพื้นที่สาธารณะ มีการจับกลุ่มนินทาว่าร้าย หัวเราะเยาะ และมองคูรักรักชายรักชายเป็นเรื่องที่ผิดปกติ เป็นความรักแบบลักเพศ วิปริต และมองเรื่องเซ็กส์ของกลุ่มรักเพศเดียวกันว่าเป็นเรื่องน่าขยะแขยง หวังมองว่าความรักแบบชายรักชายคือความรักจอมปลอม เป็นความรักที่ไม่สมหวัง ถ้าหากมีความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายเกิดขึ้นภายในครอบครัวอาจส่งผลกระทบต่อบุคคลในครอบครัวได้ เช่น ภาวะความเครียด การหลบหนี เป็นต้น การไม่ยอมรับความรักแบบชายรักชายสืบเนื่องไปถึงสังคมเครือญาติที่ไม่ให้ความสำคัญกับกลุ่มชายรักชายด้วย มองว่าสังคมถือเป็นตัวแปรสำคัญเกี่ยวกับความรักเพศเดียวกัน เนื่องจากสังคมเป็นตัวขับเคลื่อนความเป็นสมัยใหม่ให้เกิดขึ้น แต่กลับไม่ยอมรับ เพราะสังคมต่างคิดว่าความรักแบบชายรักชายคือเรื่องแปลกผิดจารีต ผิดศีลธรรมของการครองคู่

4) การวางกฎเกณฑ์มากเกินไปจนพอดิจจากครอบครัว

การวางกฎเกณฑ์มากเกินไปจนพอดิจจากครอบครัว เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากรักภายในครอบครัว ซึ่งครอบครัวแต่ละครอบครัวนั้นย่อมมีความหวัง และตั้งกฎข้อบังคับเพื่อที่จะให้ลูกได้ยึดและปฏิบัติตาม หากมีการบังคับลูกมากเกินไปจนพอดิจก็เกิดปัญหาภายในครอบครัวได้ ดังเหตุการณ์การบังคับของผู้เป็นพ่อ เน้นวางกฎเกี่ยวกับปัญหาเรื่องเพศที่ต้องการปรับเปลี่ยนให้ลูกเป็นผู้ชาย และต้องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของพี่ณัฐลูกชายจากการที่เอาผ้ามาคลุมผมทำเสียงเล็กเสียงน้อย ให้กลายเป็นเหมือนผู้ชายปกติที่ไม่ทำกิริยาเช่นนั้น และยังออกคำสั่งห้ามพี่ณัฐลอกเลียนแบบพฤติกรรมของสตรีข้ามเพศ

ร่างสูงใหญ่ของผู้เป็นพ่อตบบังคูดุจักษ์บักหลั่น แสงนั้น
ทอดทาบมาที่ใบหน้าของเขา บิดาจึงเห็นถนัดว่าลูกน้อยยังไม่
หลับ เสียงพูดราบเรียบทว่าดุจตั้งคำราม “ณัฐเป็นผู้ชาย
ผู้ชายเขาไม่เอาผ้ามาโพกหัวทำเสียงเล็กเสียงน้อยกัน อย่า
ทำอย่างนั้นอีก”

(ปราปต์, 2562, น. 328)

การบังคับลูกจากเหตุการณ์ข้างต้นสะท้อนให้เห็นปัญหาความรักระหว่างพ่อและลูก เริ่มจากการสร้างปมปัญหาเล็กโดยการห้ามให้ลูกมีพฤติกรรมเลียนแบบเพศตรงข้าม และออกคำสั่งให้ลูกต้องเป็นผู้ชายเท่านั้น ทำให้พี่ณัฐปรับตัวเองให้เป็นผู้ชายที่รักผู้ชายและต้องหลบ ๆ ซ่อน ๆ เพราะกลัวผู้เป็นพ่อรู้ในภายหลัง การออกกฎบังคับจากผู้เป็นพ่อในการควบคุมคนในครอบครัวทุกทาง ซึ่งใช้ข้อบังคับควบคุมตั้งแต่แม่ไปจนถึงลูก ออกคำสั่งควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ภายในบ้านไม่ให้นคนอื่น ๆ ได้ออกความคิดเห็น และยังออกคำสั่งปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของลูก

กตขี่หมเหง ทำร้ายร่างกาย และไม่ยอมรับความรักแบบชายรักชาย เพราะเห็นลูกนั้นมีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศตั้งแต่เด็ก ทำให้บุคคลในครอบครัวหาวิธีต่าง ๆ เพื่อต้องการให้ลูกนั้นกลับมา เป็นเพศที่ปกติ ทำให้เห็นว่า ครอบครัวมีความคิดควบคุมพฤติกรรมของลูก ทำให้ส่งผลกระทบต่อจิตใจของลูกหากครอบครัวเป็นที่พึ่งสุดท้ายและไม่สามารถพึ่งได้ ทางของลูกที่สามารถทำได้ คือ การต่อสู้โดยไม่สนใจบุคคลภายในครอบครัว ดังที่ปรภัต จูตระกูล (2562) กล่าวว่า การยอมรับ ความแตกต่างต้องเริ่มจากครอบครัว วันนี้เราไม่สามารถกลับไปแก้ไขการไม่ยอมรับจากครอบครัว ได้ แต่การยอมรับควรมาก่อนการเข้าใจ เพราะถ้าหากปราศจากซึ่งการยอมรับแล้ว ความเข้าใจ ต่อให้พยายามแค่ไหนก็ไม่สามารถเข้าใจได้ พื้นฐานความเข้าใจต้องมาจากครอบครัวผู้เป็นพ่อแม่ ควรเข้าใจลูกตามสถานการณ์สังคม เพราะต่อให้ลูกเป็นเช่นไร สถานการณ์ที่ต้องพบคือการเติบโต เป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคมและเป็นผู้ที่มีคุณภาพนั่นเอง

ปัญหาความรักระหว่างคู่รักชายกับชาย ถือเป็นปัญหาเฉพาะกลุ่มคน แต่เหตุปัจจัย ส่วนใหญ่มาจากสังคมภายนอกที่เข้ามาทำให้ความรักนั้นมีปัญหา ซึ่งปัญหาของคู่รักชายรักชาย จะเป็นปัญหาการมีความรักแบบสามเส้า การมีมือที่สาม และการไม่ทราบภูมิหลังของอีกฝ่าย ซึ่งวรรณกรรมเรื่องนี้ผู้แต่งพยายามถ่ายทอดปัญหาความรักที่ชัดเจนที่สุด คือ การไม่ยอมรับ ความรักแบบชายรักชายจากครอบครัว และกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อบีบบังคับให้คนรักต้อง แยกทางกัน กล่าวได้ว่า ครอบครัว คือ ส่วนสำคัญในความรักของกลุ่มรักร่วมเพศ หากครอบครัว ยอมรับ ถือว่าเป็นผลกำไรของชีวิตที่ดีงาม

2.2 แนวทางการแก้ปัญหาความรักของคู่รักชายกับชาย

แนวทางการแก้ปัญหาความรัก คือ การหาทางคลี่คลายปัญหาความรักในรูปแบบต่าง ๆ วรรณกรรมเรื่องคุณหมี่ป้าภูหริย์ ได้เสนอแนวทางการแก้ปัญหาความรักชายรักชายดังนี้

ทุกเพศที่เกิดขึ้นมาในโลกต่างมีปัญหาที่แตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความรัก ปัญหาการใช้ชีวิต หรือปัญหาอื่น ๆ ซึ่งคู่รักชายรักชาย ถือว่าเป็นกลุ่มเพศที่มีปัญหารุนแรงชีวิต ตลอดเวลา ทั้งปัญหาภายในคู่รัก และปัญหาเกี่ยวกับสังคม ปัญหาทุกปัญหาที่เกิดกับคนกลุ่มนี้ จัดเป็นเรื่องใหญ่และแก้ไขได้ยาก ซึ่งแนวทางการแก้ปัญหาของกลุ่มรักร่วมเพศเพื่อให้ความรัก ระหว่างคู่รักสวยงาม และเป็นที่ยอมรับของสังคมมีดังนี้

1) การยอมรับความจริง

การยอมรับความจริงของคู่รักชายรักชาย คือ การเปิดเผยในสิ่งที่ตนเป็นอยู่ หรือสิ่งที่ ตนกระทำอยู่ เช่น การยอมรับความจริงของมือที่สาม การยอมรับความจริงผ่านการจากลา หรือ การยอมรับความจริงกับเพศสภาพที่ไม่เหมือนคนอื่น ๆ เป็นต้น ดังที่เต้าหู้ยอมรับความจริงว่า ตนรับกับปัญหาความรักแบบสามเส้าไม่ได้ เพราะกลัวไม่ได้กอด จูบ สัมผัส และไม่ได้อยู่กับ คนรักอย่างพีรณัฐ ทำให้เขาต้องหมดหวังและไม่สามารถที่จะทำหน้าที่ของคนรักได้ เขาจึงพยายาม

ที่จะยอมรับความจริงว่า วันหนึ่งตัวของเต้าหู้ต้องกลายเป็นหมีเช่นเดิม และเขายังพยายามยอมรับความจริงกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเขาว่า คนมาทีหลังมักทุกข์ใจเสมอ

เต้าหู้กลัวว่าจะเกิดอะไรขึ้น หากสักวันเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นกับเขา ตอนนี้อันนี้อารมณ์ก็พลุ่งพล่าน แม้แต่ในสภาพมนุษย์พูดจา และทำกิจกรรมร่วมกันได้มากมาย แต่เขาก็ไม่เคยรู้สึกเพียงพอ ถ้าต้องกลับไปเป็นตุ๊กตาอีกครั้งก็ยังไม่ไหวมากนัก ยิ่งถ้าถึงกับเป็นตุ๊กตาที่ไม่มีชีวิตจิตใจ ไม่สามารถรับรู้การกอดและสัมผัสของพี่ณัฐได้ มองไม่เห็น ไม่ได้กลิ่น และไม่ได้ยินเสียง มันจะน่าเศร้าขนาดไหนหนอ เพียงนึกสภาพตุ๊กตาสีขาวนวลตัวใหญ่ที่ถูกตั้งนิ่งสนิท ดวงตาไร้แวว ไม่สามารถตอบสนองใครได้ แม้กับข้าวของด้วยกัน มันก็ทำให้เขารู้สึกหวาดกลัวจนหายใจติดขัด

(ปรารถ, 2562, น. 201)

นอกจากนี้การยอมรับความจริงยังรวมไปถึงการเปิดเผยว่า มีความสัมพันธ์แบบชายรักชาย เพื่อต้องการให้คนรอบข้างรับในความแตกต่างเกี่ยวกับเพศวิถีได้ ซึ่งการยอมรับความจริงแบบนี้ ต้องการให้ทุกคนรู้ว่าความรักแบบชายรักชายก็เหมือนกับความรักทั่วไป ดังพี่ณัฐที่เปิดเผยความรักแบบชายรักชายต่อหน้าเครือข่ายในครอบครัว พี่ณัฐยอมรับความจริงว่าตนคบกับเต้าหู้ ท่ามกลางโต๊ะอาหารที่มีแม่ คุณสัจจารีย์ เต้าหู้ และคุณแสน เพื่อต้องการลบคำดูถูกของคุณสัจจารีย์ที่ได้มองความรักของชายรักชายไปในทางที่ไม่ดี ซึ่งการยอมรับความจริงที่พี่ณัฐรักกับเต้าหู้ก็เหมือนกับความรักของชายหญิงทั่วไปอยู่บ้านเดียวกันนอนด้วยกัน โดยการเปิดเผยครั้งนี้เป็นการประกาศให้รู้โดยทั่วกันเพื่อให้เกิดการปรับตัวและยอมรับความรักระหว่างพี่ณัฐและเต้าหู้ได้

“ไม่เป็นไรครับ!” เสียงพูดของเจ้านายเต้าหู้ราบเรียบ แต่สังเกตได้ว่ารวมความกดดันไว้มหาศาล แม้แต่ใบหน้าก็ไม่แต่มยิ้มเพื่อผ่อนคลายบรรยากาศด้วยซ้ำ “น้ำฉันพูดถูกแล้วผมกับเต้าหู้คบกัน!”

พีธีจ้องลงแสนสลบกับน้ำจันเต็มตา เสียงเพลงอมตะของ จรัล มโนเพ็ชร ที่ทางร้านอาหารเปิดอยู่ขับร้องถึงท่อนที่ว่า ตอนนี้ผมฮักปีแล้วครับ จะฮักปีปี่มีหนาย บ่อยากเป็นน้องจาย แล้วละ

(ปรាប់ดี, 2562, น. 412)

การยอมรับความจริงเกิดขึ้นได้กับทุกเพศ มีผลเพื่อต้องการการยอมรับจากคนในครอบครัวและสังคม เช่น กล้าเปิดเผยความรักแบบชายรักชายแบบไม่สนใจผู้อื่น กล้ายอมรับความจริงเกี่ยวกับความรักแบบรักสามเส้า และกล้ายอมรับที่มีความรักไม่เหมือนคนอื่น จะเห็นได้ว่าการแก้ปัญหาโดยการยอมรับความจริง ผู้แต่งต้องการให้คนในสังคมเปิดใจยอมรับความรักของคู่รักชายกับชาย และไม่มองคนกลุ่มนี้ว่าเป็นปัญหา

2) การปล่อยวางและให้อภัย

การปล่อยวางและการให้อภัยที่เป็นแนวทางการแก้ปัญหาคือการระหว่างคู่รักชายกับชาย ส่วนใหญ่ในวรรณกรรมมีการนำเสนอให้เห็นการให้อภัยของภรรยาอยู่ตลอดเวลา ผู้แต่งได้ทำให้เห็นการปล่อยวางกับสิ่งที่เกิดขึ้นในความรัก และมองปัญหาคือความรักนั้นเป็นปัญหาเล็ก ๆ ดังเต้าหู้ปล่อยวางเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งหมด ไม่ไปขัดขวางเรื่องคนรักเก่าของพีธีจ้องและให้อภัยพีธีจ้องที่ให้ความสำคัญกับรักครั้งเก่ามากกว่าตน การปล่อยวางและการให้อภัยของเต้าหู้ทำให้ได้รับคำชมจากพีธีจ้องว่าเป็นคนที่ใจกว้าง การปล่อยวางนำมาซึ่งการแก้ปัญหาคือความรักและทำให้คนรักเข้าใจในความรักมากขึ้น

“ต่อให้มันใช้ก็คงไม่ยากอะไรนี่อะ ถ้าคุณตาซารกับพีธีจ้องโอเค ผมก็ไม่เห็นเป็นปัญหา ถ้าเราจะใช้ชีวิตร่วมกันสามคน” แค่นี้ขอให้ผมได้อยู่กับพีธีจ้อง ได้เห็นพีธีจ้องมีความสุข... คำซื่อ ๆ เสร้า ๆ ของเต้าหู้กลับทำให้พีธีจ้องหันหน้าเขายังกับมันยากจะเข้าใจ ไม่รู้เจ้าตัวมองเห็นอะไรในลูกตาสีน้ำตาลใสของเจ้าหมีจึงตอบว่า “มึงจะใจกว้างเกินไปแล้ว แม่เองก็คงอกแตกซ้ำแล้วซ้ำอีกที่มีลูกแบบนั้น”

(ปรាប់ดี, 2562, น. 396-397)

การให้อภัยคนรักนั้นยังทำให้เห็นความสุขและความสบายใจ และพร้อมที่จะเดินเคียงข้างไปด้วยกัน ดังเหตุการณ์พีธีจ้องพาเต้าหู้ไปเจอกับเรื่องร้าย ๆ พีธีจ้องจึงกล่าวขอโทษ

เต้าหู้ เต้าหู้จึงให้อภัยพีรณัฐ เนื่องจากพีรณัฐเป็นคนที่เต้าหู้รักมาก ทำให้ทั้งคู่ปรับความเข้าใจกัน และปล่อยวางกับปัญหาต่างๆ ตลอดจนพร้อมที่จะต่อสู้เผชิญปัญหาและแก้ปัญหาไปด้วยกัน

“กูขอโทษด้วยนะที่ทำให้มึงต้องมาเจอเรื่องบ้าๆ บอๆ แบบนี้
มึงเองก็ป่วยยังไม่ทันหายดี แต่พวกกูก็เสือกช่วยอะไรไม่ได้
แถมยังเอากะมาให้อีก
ถ้าสักวันมึงจำอะไรขึ้นมาได้หรืออยากให้กูพาไปที่ไหน เต้าหู้
มึงต้องสัญญาว่าจะบอกทันที กูจะไม่มีวันสบายใจถ้ามึง
มัวแต่เกรงใจ เพราะนี่ถึงคนในบ้านนี่ เข้าใจมั๊ย”

(ปราปต์, 2562, น. 506)

การแก้ปัญหาโดยการปล่อยวางและให้อภัย แสดงให้เห็นว่าปัญหาความรักที่เกิดจากสาเหตุต่างๆ เพื่อให้ตัวละครรู้จักแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น จะเห็นได้ว่าปัญหาความรักมีผลกระทบต่อคู่รักในหลายๆ ด้าน ทั้งด้านความคิด จิตใจ และการกระทำ ทั้งนี้ การปล่อยวางและให้อภัยที่เกิดขึ้นกับตัวละครักเพศเดียวกัน ผู้แต่งต้องการนำเสนอให้เห็นถึงการพยายามลบเลือนความคิดเก่าในอดีต ที่มักทำให้คู่รักชายชายไม่สามารถรู้จักปล่อยวางและให้อภัยกัน

3) การเรียนรู้และการเติบโต

การเรียนรู้ความผิดพลาดในอดีตจะช่วยให้ความรักในปัจจุบันมีความราบรื่นมากยิ่งขึ้น ดังเหตุการณ์ของตาทหารที่ไม่เคยสืบสาวความรักระหว่างเต้าหู้กับพีรณัฐเลย แต่ตาทหารกลับนำสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตมาเรียนรู้เพื่อให้เข้าใจซึ่งกันและกัน การเรียนรู้อดีตของคนรักนั้น เพื่อต้องการแก้ปัญหาความรักในอดีตไม่ให้เกิดขึ้นในปัจจุบันอีก และเป็นการเริ่มต้นการเติบโตทางความรักที่เป็นผู้ใหญ่มากขึ้น ถึงแม้จะเป็นความรักของชายรักชายก็ตาม

“โชคดีที่คุณตาทหารเข้าใจ และหาวิธีไขเข้าไปในใจพีรณัฐได้สำเร็จ
คุณโทรศัพท์มือถือของพีรณัฐเล่าว่า คุณตาทหารใช้ประโยชน์
จากเหตุการณ์ที่ตัวเองถูกทำร้าย อันโงมมายังความตายของ
เต้าหู้ ใต้สาวเข้ามาหาพีรณัฐด้วยการเป็นผู้ร่วมชะตากรรม
เดียวกัน ทั้งคู่จึงเข้าใจและห่วงใยกัน ขณะเดียวกัน คุณตาทหาร
ก็เป็นสุภาพบุรุษพอที่จะไม่รุกเร้าไม่กระพือถ่านไฟเก่า หาก
แต่รอคอยให้พีรณัฐค่อยๆ เปิดหัวใจของตัวเอง เพราะเมื่อนั้น
สภาพหัวใจของพีรณัฐย่อมเหมือนสวนเก่าที่ได้รับการถากถาง

เรียบร้อยแล้ว พร้อมทั้งจะนำไม้งามพันธุ์ใหม่ ๆ ลงปลูกเพื่อให้
เบ่งบานและส่งกลิ่นหอมขจรขยายอีกครั้ง”

(ปราปต์, 2562, น. 571-572)

การเรียนรู้และการเติบโตของคู่รักชายกับชาย เป็นการแก้ปัญหาที่มีหลากหลายรูปแบบ มีจุดประสงค์เพื่อปฏิเสธชุดความคิดเดิมที่มักเชื่อว่าหากเกิดปัญหาความรักขึ้นกับกลุ่มชายรักชาย มักจะไปกันไม่รอด เพราะคนเราต้องเกิดมาคู่กันเพียงชายหญิงเท่านั้น ไม่สามารถเรียนรู้หรือเติบโตไปพร้อมกับคนรักที่เป็นรักร่วมเพศได้ เนื่องจากผิดขนบจารีตของสังคม วรรณกรรมเรื่องคุณหมิปาฏิหาริย์ได้นำเสนอให้เห็นถึงการเรียนรู้และพร้อมที่จะเติบโตกันของกลุ่มรักร่วมเพศในแง่ที่ดีงาม โดยเติมเต็มทัศนคติเชิงบวกต่อกลุ่มนี้มากขึ้น

4) การยอมรับความหลากหลายทางเพศ

การยอมรับความหลากหลายทางเพศ คือ การเปิดใจยอมรับ การให้ความสำคัญ และส่งเสริม สนับสนุนกลุ่มคนรักเพศเดียวกันให้มีจุดยืนในสังคม เนื่องจากปัญหาความรักของกลุ่มรักร่วมเพศ คือ การไม่ได้รับการยอมรับจากคนในครอบครัว และการไม่ได้รับความรักจากคนในครอบครัว เป็นเหตุให้พิธีณัฐมีพฤติกรรมทางลบต่อครอบครัว ไม่เชื่อฟัง ปฏิเสธ หลบหน้า หลบตา อารมณ์ฉุนเฉียว การแก้ไข คือ การยอมรับความหลากหลายทางเพศของสมาชิกในครอบครัวนั่นเอง ดังเหตุการณ์ที่คุณแสนเปิดใจยอมรับความรักระหว่างเต้าหู้และตารา ซึ่งมองว่าเป็นเรื่องปกติ ผิดกับคุณศัจจารีย์ภรรยาคุณแสนที่ไม่ให้การยอมรับความรักแบบชายรักชาย เมื่อพิธีณัฐได้ยื่นคำนั้นจากคุณแสนก็รู้สึกดี

ลุงแสนเป็นฝ่ายพูดขึ้นว่า “คนเรามีเหตุผลยาก ๆ หลากอย่าง
โตมาจากคนละที่คิดกันคนละแบบ ถ้าฉันรู้กับเต้าหู้รักกันแล้ว
มีความสุขก็ถือเป็นเรื่องที่ดี” ทั้งที่เป็นคำพูดทั่วไป ฟังจบแล้ว
เต้าหู้กลับเห็นน้ำหยดเต็มไหลลงถึงปลายคางน้ำจั้น แกแสวง
ยกลหลังมือปาด จากนั้นทำที่โบทมีเอชั่นเรียกบริการเพื่อสั่ง
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(ปราปต์, 2562, น. 416)

นอกจากนี้ การยอมรับความหลากหลายทางเพศของคนในครอบครัว ถือเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาความรักอย่างหนึ่งที่สามารถกระชับความสัมพันธ์ระหว่างคนในครอบครัวให้ดีขึ้น ดังเหตุการณ์ที่ครอบครัวของพิธีณัฐเปิดใจยอมรับในความรักของเต้าหู้และพิธีณัฐ และพร้อมที่จะ

ขอบคุณคู่รักที่เข้ามาพัฒนาครอบครัวให้มีความสุข และเห็นถึงความรักในครอบครัวเป็นสิ่งที่สำคัญ โดยคุณมทนาแม่ของพีรณัฐเห็นการเข้ามาของเต้าหู้นั้นเป็นเรื่องที่โชคดี ที่ได้เข้ามาดูแลคนในครอบครัว คุณมทนายังบอกว่าขอบคุณที่เต้าหู้เข้ามาควบคุมพีรณัฐได้ เพราะพีรณัฐเป็นคนที่ไม่ใครคุมเขาได้ ทั้งนี้คุณมทนายกลับยอมรับในเพศสภาพที่เต้าหู้และพีรณัฐเป็น ทำให้เห็นถึงความรักและการพยายามแก้ปัญหาความรักของคู่รักไปด้วยกันแล้ว การให้การยอมรับความหลากหลายทางเพศจึงเกิดขึ้น เพื่อต้องการให้ลูกและคนรักมีความสุข และครองรักกันยาวนาน

การยอมรับความหลากหลายทางเพศข้างต้น เป็นเรื่องแต่ละบุคคล เพราะบางคนยอมรับ บางคนอาจไม่ยอมรับ แต่การที่มีคนยอมรับความหลากหลายทางเพศเพียงหนึ่งคน นั่นคือพลังที่สำคัญทำให้คู่รักชายรักชายเกิดความสุขและพร้อมที่จะหาแนวทางในการแก้ปัญหาต่อไป การไม่ยอมรับความรักแบบชายรักชาย คือปัญหาที่มักเกิดขึ้นภายในครอบครัวและสังคมภายนอก ความรักแบบชายรักชายมักมีบทสรุปคือความผิดหวัง มักจบด้วยโศกนาฏกรรม ทำให้คนในสังคมมองว่า “ไม่มีรักแท้ในหมู่ชายรักชาย” หรือ “พ่อแม่ต้องลำบากหากลูกคบกับผู้ชายด้วยกัน” หรือความรักแบบชายรักชายนั้นมีแค่ในเรื่องของเพศสัมพันธ์ และน้อยคู่ที่จะคบกันได้ยืดยาว ทำให้การไม่ยอมรับความหลากหลายทางเพศปรากฏโดยทั่วไป แต่ในสังคมปัจจุบัน การยอมรับความหลากหลายทางเพศมีมากขึ้น เนื่องจากมีการขับเคลื่อนของกลุ่มความหลากหลายทางเพศเพื่อเรียกร้องความเท่าเทียม และมองว่าความรักของกลุ่มชายรักชายก็เหมือนกับความรักแบบชายหญิงทั่วไป

แนวทางการแก้ปัญหาความรักระหว่างคู่รักชายกับชาย ในวรรณกรรมเรื่องคุณหมิปาฏิหาริย์ ผู้แต่งได้เสนอการแก้ปัญหาของกลุ่มชายรักชายโดยการพยายามเปิดเผยความจริงเกี่ยวกับตัวเองเพื่อให้สังคมยอมรับ และแก้ปัญหาโดยการตีสนิทกับคนในครอบครัวมากขึ้น เพื่อให้ครอบครัวเกิดการซึมซับ และให้เวลาเป็นตัวพิสูจน์ความรักของชายรักชาย

2.3 องค์ประกอบทางวรรณกรรมวยในการนำเสนอปัญหาความรัก

การวิเคราะห์องค์ประกอบทางวรรณกรรมวย ทำให้เห็นลักษณะและกลวิธีการแต่งหรือกลวิธีการนำเสนอของผู้แต่งวรรณกรรม ที่นำเสนอปัญหาความรักชัดเจนยิ่งขึ้น จากการศึกษาวรรณกรรมเรื่องคุณหมิปาฏิหาริย์ ผู้วิจัยจะนำเสนอให้เห็นองค์ประกอบทางวรรณกรรมที่สนับสนุนปมปัญหาความรัก ดังนี้

2.3.1 การนำเสนอผ่านการดำเนินเรื่อง

1) การดำเนินเรื่องผ่านการผจญภัยของตัวละคร

ในการนำเสนอปัญหาความรักของตัวละครฝั่งพ่อแม่ และตัวละครพีรณัฐและตาธาร ผู้แต่งได้นำเสนอเรื่องราวการผจญภัยของเต้าหู้ ตึกดาหมีอ้วนสีขาวที่กลายเป็นคน เนื่องจากเต้าหู้เป็นตัวละครที่เจอปัญหาความรักและช่วยคลี่คลายปัญหาที่เกิดขึ้น รวมถึงพีรณัฐที่มีบทบาท

ร่วมด้วย เต้าหู้รักกับพีรณัฐต้องการรู้ต้นตอที่มาของการเป็นตุ๊กตาหมีในบ้าน เต้าหู้จึงพยายามผจญภัยเพื่อหาความจริงที่เกิดขึ้น เขาเห็นปัญหาความรักต่าง ๆ ของคนในบ้าน ทั้งปัญหาความไม่เข้าใจของคนรัก ปัญหาของพ่อที่ไม่ยอมรับความรักแบบชายรักชาย เหตุการณ์ตอนแรก ๆ คือ เต้าหู้กลายเป็นคนอยู่ในบ้าน พีรณัฐถามเต้าหู้เสมอว่ามาจากที่ไหน เต้าหู้กลับตอบไม่ได้ เขาจึงพาเต้าหู้ไปสถานีตำรวจ ซึ่งเป็นการผจญภัยครั้งแรกของเต้าหู้ และให้เต้าหู้ผจญภัยไปพบกับปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งกลุ่มรักต่างเพศและกลุ่มชายรักชาย เมื่อตัวละครเต้าหู้ผจญภัยคลี่คลายปัญหาจนสำเร็จทำให้เต้าหู้ต้องคืนร่างกลายเป็นตุ๊กตาหมีดั้งเดิม เพื่อให้ความรักระหว่างพีรณัฐคนที่เต้าหู้รักมากและตาชารสมบูรณ์อีกครั้ง

“มันเป็นร้านกิฟต์ช็อป ชื่อว่า “อันเป็นที่รัก” ”

หัวคิ้วของเจ้าหมีมุ่นลงนิดหน่อย จู่ ๆ รู้สึกคุ้นชื่อนั้นอย่างประหลาด ยิ่งกับที่เราเคยได้ยินหรือเคยเห็น... “มันอยู่ในตึกเดียวกับโรงหนังที่น้องธารกับน้องณัฐชอบไปดูด้วยกัน ตอนนั้นก็เก่ามากแล้ว นี่ผ่านไปนานเท่าไร ฉันว่ามันอาจจะปิดไปแล้วก็ได้” นั่นเอง เต้าหู้จึงขลุ่ยพองไปทั้งตัวจำได้แล้ว! ไม่ใช่เคยได้ยินหรือ เราได้เห็น เราได้ไปที่นั่นด้วยตัวเองเลยต่างหาก!

(ปราปต์, 2562, น. 291-292)

การดำเนินเรื่องผ่านการผจญภัยของตัวละคร ผู้แต่งได้นำเสนอให้เห็นถึงการเดินทางของกลุ่มตัวละครรักร่วมเพศ เพื่อเสนอให้เห็นปมปัญหาความรักที่เกิดขึ้น โดยการผจญภัยของตัวละครหลักอย่างเต้าหู้เป็นเสมือนวีรบุรุษที่เข้ามาสนับสนุนปัญหาความรักและหาทางช่วยแก้ปัญหาความรักจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ของคู่รัก เมื่อการผจญภัยของตัวละครมาถึงจุดสิ้นสุด ผู้แต่งได้ทำให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างความรักของทุกเพศเป็นเรื่องปกติ ซึ่งความรักที่ถูกต้องคือ รักที่มีแค่สองคนเท่านั้น

2) การดำเนินเรื่องผ่านสื่อออนไลน์

วรรณกรรมเรื่องคุณหมีปาฏิหาริย์ ผู้แต่งนำเสนอการดำเนินเรื่องผ่านสื่อออนไลน์เข้ามาช่วย เพื่อให้สอดคล้องกับสังคมที่มีความเจริญทางเทคโนโลยี ซึ่งสื่อออนไลน์เป็นเสมือนอาวุธที่คอยช่วยในด้านต่าง ๆ ดังที่ พิชิต วิจิตรบุญรักษ์ (2554, น. 99) กล่าวว่า “สื่อสังคมออนไลน์” (Social Media) เป็นรูปแบบการสื่อสารข้อมูล que เข้าถึงผู้คนทุกระดับในปัจจุบัน โดยมีการใช้กันอย่างแพร่หลาย ภายใต้การพัฒนาตลอดเวลาของเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีแนวโน้มจะกลายเป็นสื่อหลักสำหรับผู้คนในโลก ทั้งนี้สื่อออนไลน์ได้แทรกซึมวงกว้างยังวงการต่าง ๆ

เช่น วงการสื่อสิ่งพิมพ์ ได้มีการพัฒนาให้งานวรรณกรรมเขียนสอดแทรกการใช้แอปพลิเคชันต่างๆ ในสังคมไปด้วย เพื่อให้ให้นักอ่านเข้าถึงและชื่นชอบ การดำเนินเรื่องผ่านสื่อออนไลน์ ผู้แต่งให้ตัวละครเอกอย่างพีรณัฐชื่อโทรศัพท์ให้เต้าหู้ เพราะต้องการให้อาใจใส่ซึ่งกันและกัน เป็นสิ่งที่คอยกระชับความรักของทั้งสอง โดยพีรณัฐได้โหลดแอปพลิเคชันไลน์ และเฟซบุ๊ก เพื่อให้เต้าหู้ได้เรียนรู้ และสามารถสนทนากับตนได้ง่ายขึ้น แต่พีรณัฐก็วางกฎกับเต้าหู้ว่าห้ามแอบคุยกับคนอื่น ผู้แต่งสร้างสื่อออนไลน์ต่างๆ เพื่อตอบสนองความรักทั้งด้านการส่งเสริมความรักและการคลี่คลายปัญหาความรัก การให้คนรักมีความผูกพันกันมากขึ้น และลดปัญหาการห่างกันของคู่รัก “มีใช้เป็นใช้ปะ กูสมักรไลน์ สมักรเฟซบุ๊กให้แล้ว จะได้เข้าไปดูแล้วก็คุยกันได้ กูคิดค่าโทรศัพท์เป็นโลก์ทุกสเดตส์ก็พอ ส่งคนหล่อๆ ได้ แต่อย่าไปตกหลุมรักใครเข้าล่ะ” (ปราปต์, 2562, น. 237)

การดำเนินเรื่องผ่านสื่อออนไลน์ในเรื่องคุณหมิปาฏิหาริย์ ผู้แต่งได้นำเสนอให้เห็นการแก้ปัญหาความรักแบบสมัยใหม่ รวดเร็ว ทันทีที่ ผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ สามารถเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาความรักที่เกิดขึ้นต่อไปได้ และสามารถช่วยให้กลุ่มชายรักชาย และกลุ่มรักต่างเพศมีช่องทางในการระบายปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นด้วย ทั้งนี้การที่ผู้แต่งหยิบยกการนำเสนอผ่านสื่อออนไลน์ในวรรณกรรม เพื่อต้องการแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของเทคโนโลยีที่สังคมกำลังให้ความสนใจ

3) การดำเนินเรื่องผ่านบริบทสังคมและประวัติศาสตร์

วรรณกรรมเรื่องคุณหมิปาฏิหาริย์ นอกจากผู้แต่งทำให้เห็นการเดินทางของเรื่องผ่านการผจญภัยของตัวละคร ผ่านสื่อออนไลน์ และผ่านความขัดแย้งต่าง ๆ แล้ว ผู้แต่งนำเอาเรื่องทางสังคมและประวัติศาสตร์มาอธิบายและล้อเลียนเรื่องราวในวรรณกรรม เพื่อต้องการให้เข้าใจเหตุการณ์ต่างๆ ในบางแง่มุมได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ดังนี้

ผู้แต่งดำเนินเรื่องย้อนอดีตผ่านสังคมระดับโรงเรียน เพื่อเน้นย้ำว่า ปัญหาความรักของชายรักชายถูกปกปิดแม้กระทั่งในสถาบันการศึกษา นำเสนอเป็นเหตุการณ์ในโรงเรียนที่พีรณัฐกำลังศึกษา เขาต้องปกปิดเรื่องเพศสภาพที่เขาเป็นอยู่เอาไว้ คือ ชายรักชาย เพื่อไม่ให้คนในโรงเรียนและสังคมภายนอกรับรู้ เพราะคำว่าชายรักชาย ในอดีตเป็นเรื่องที่ร้ายแรงมาก หากสังคมจะเกิดการไม่ยอมรับและการกตัญญูทางเพศ เพื่อไม่ให้สังคมเหยียดหยามและดูถูก พีรณัฐจึงพยายามออกห่างจากชายคนรัก เพื่อให้สังคมมองว่าเขามีเพศสภาพเหมือนกับชายทั่ว ๆ ไป นอกจากนี้ผู้แต่งยังดำเนินเรื่องผ่านเวลาต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์ โดยกำหนดเป็นชื่อตอนไว้เพื่อต้องการล้อเลียนและเทียบเคียง ตั้งแต่คนไทยอพยพมาสุวรรณภูมิ สมัยสุโขทัยจนถึงปัจจุบัน เช่น ตอนมาจากอัลไต (ปราปต์, 2562, น. 7) เป็นตอนที่เต้าหู้กลายเป็นคนจากตุ๊กตาเป็นคนและมาพบกับคุณหมอนานที่บ้าน และเจอเหตุการณ์ที่คนรักไม่เข้าใจว่าเต้าหู้มาอยู่ที่บ้านได้อย่างไร

ตอนความเหี้ยมโหดของออกหลวงสรศักดิ์ (ปราชต์, 2562, น. 27) ตัวละครเต้าหู้ได้รู้ถึงอาการโมโหของพีรณัฐคนรักที่ต้องการจะรู้ที่มาของเต้าหู้ทำให้ทั้งคู่เกิดการทะเลาะกัน

การดำเนินเรื่องผ่านมิติทางประวัติศาสตร์สมัยต่าง ๆ ต้องการสื่อสารให้เห็นปัญหาความรักที่เกิดขึ้นกับกลุ่มชายรักชายที่มีมานานแล้ว จึงดำเนินเรื่องแบบสัมพันธ์ทวนให้ดูซึ่งข้งน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น เช่น การไม่ยอมรับความรักแบบชายรักชายจากครอบครัวและสังคม ครอบครัวบังคับวางกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ไม่ให้ความรักของชายรักชายสมหวัง รวมถึงการใช้อำนาจ ช่มชู้ไม่ให้สิทธิความเท่าเทียมทางเพศที่เสมอภาคกัน และลบชุดความคิดเดิมทางประวัติศาสตร์ที่ว่าความรักต้องเกิดแค่ชายหญิง

2.3.2 การนำเสนอผ่านตัวละคร

ตัวละคร คือ บุคคล สัตว์หรือสิ่งของต่าง ๆ ที่ผู้แต่งสร้างขึ้นมาให้มีบทบาท มีชีวิต มีจิตวิญญาณ แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เหตุการณ์ดำเนินไปตามเรื่องราวที่ผู้แต่งได้กำหนดไว้ในการศึกษาวรรณกรรมเรื่องคุณหมี่ปาฏิหาริย์ ผู้แต่งได้นำเสนอปัญหาความรักผ่านกลุ่มตัวละครสำคัญ ได้แก่

1) ตัวละครชายรักชาย

การนำเสนอตัวละครชายรักชาย ได้แก่ เต้าหู้ พีรณัฐ และตาชาร ผู้แต่งได้นำเสนอตัวละครชายรักชายที่เชิดชูความเป็นชายตามบรรทัดฐานได้เด่นชัด และถูกนำเสนอความหมายเชิงบวกมากขึ้น เช่น หน้าตาดี รูปหล่อ รักสุขภาพ การงานมั่นคง เป็นต้น การสร้างความเป็นชายให้กับชายรักชายมักส่งผลกระทบต่อให้เกิดปัญหาความรักตามมา จะเห็นได้ว่าการประกอบสร้างวาทกรรมความสวยหล่อขึ้น ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับความรักย่อมเกิดขึ้นตามมาเสมอ เช่น ปัญหาการหึงหวง การอิจฉาริษยา ปัญหามือที่สาม เป็นต้น การสร้างตัวละครชายรักชายขึ้นมาผู้แต่งมักมีจุดประสงค์ต้องการให้สังคมเปิดใจยอมรับและให้ความสำคัญกับกลุ่มรักร่วมเพศ และต้องการให้มีกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิความเท่าเทียมทางเพศ และกฎหมายรับรองเพศต่าง ๆ เกิดขึ้นในสังคม ดังตัวละครเต้าหู้ เต้าหู้ถือเป็นตัวละครที่ผู้แต่งนำเสนอเป็นพระเอกในเรื่อง และเป็นตัวละครหลักที่นำเสนอปัญหาความรักได้อย่างชัดเจนที่สุด ซึ่งเต้าหู้เป็นตุ๊กตาดามีสีขาวที่กลายเป็นเด็กหนุ่มตัวสูง ร่างกายอัดแน่นไปด้วยกล้ามเนื้อ ผิวขาวนวลเหมือนกับน้ำเต้าหู้ หน้าตาของเต้าหู้หล่อเหลา คิ้วเข้มดกดำ ตาสีน้ำตาลรูปตาวาวสวย จมูกโด่งเป็นสัน ปากสีขาวแกมชมพูหลายคนต่างบอกเป็นเสียงเดียวกันว่า เต้าหู้เป็น “เป็นผู้ชายที่ดูดี” การที่เต้าหู้มาเกิดในบ้านของคุณมทนาทำให้เต้าหู้ได้รู้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในครอบครัวทั้งหมด ทั้งในอดีตและดำเนินมาจนถึงปัจจุบัน ผู้แต่งสร้างเต้าหู้ขึ้นมาให้มีพฤติกรรมที่คอยช่วยเหลือ ช่วยคลี่คลายปัญหาความรักที่เกิดขึ้นระหว่างตัวละครต่าง ๆ และยังคงยให้ความอบอุ่นแก่คนที่ตนรักเสมอ แต่ตัวของเต้าหู้เองก็ต้องพบกับปัญหาความรักที่เข้ามาทำร้ายจิตใจเช่นกัน เต้าหู้ก็ยอมที่จะสลายตัวเพื่อให้ความรักสวยงาม

ผู้แต่งได้สร้างตัวละครตัวผู้ผ่านสัญญาของผู้พิทักษ์ที่พร้อมจะช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาความรักทั้งปัญหาความรักของตนเองและปัญหาของตัวละครอื่น ๆ การสร้างตัวละครเช่นนี้ผู้แต่งต้องการให้เห็นถึงการแก้ปัญหาและการยอมรับความจริงที่เกิดขึ้น ซึ่งตัวละครตัวผู้คือตัวละครที่เข้ามาสนับสนุนทำให้ปัญหาความรักชายรักชายชัดเจนยิ่งขึ้น และต้องการสะท้อนให้สังคมได้รู้ว่า แต่ละปัญหาที่เกิดขึ้นจากความรักพบในทุกเพศ และสามารถแก้ไขให้เป็นไปในทางที่ดีเสมอ เพียงแค่ต้องเข้าใจคำว่า “ความรัก” และรู้จักการให้และการเสียสละ จะนำไปสู่ความรักที่มีความสุข

2) ตัวละครรักต่างเพศ

การนำเสนอตัวละครรักต่างเพศ ได้แก่ คุณสิบลม คุณแสน คุณมทนา และคุณสังขารีย์ ผู้แต่งได้นำเสนอตัวละครรักต่างเพศแต่ละตัวให้มีบุคลิกลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ผู้แต่งยังนำเสนอให้เห็นถึงตัวละครรักต่างเพศที่มีมิติของตัวละครที่เปรียบเสมือนคนจริง ๆ ที่มีทั้งดีและไม่ดี ตลอดจนเป็นผู้สร้างปมปัญหาความรักและเจอผลกระทบกับปัญหาที่ตนเองสร้างไว้ และนำไปสู่การหาทางแก้ปัญหา ที่มีทั้งการให้อภัยซึ่งกันและกัน การยอมรับความจริงกับปัญหาเป็นต้น จุดจบของตัวละครรักร่วมเพศแต่ละตัวนั้นผู้แต่งได้สร้างให้ทั้งผิดหวังในความรัก เพื่อต้องการให้เห็นถึงผลกระทบของปัญหาความรัก และเพื่อสร้างเป็นวิทยาทานให้กับคนในสังคม

3) ตัวละคร บุคลาธิษฐาน

การนำเสนอตัวละครบุคลาธิษฐานทั้ง 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มตัวละครบุคลาธิษฐานที่ช่วยคลี่คลายปัญหาความรัก และกลุ่มตัวละครบุคลาธิษฐานที่มีปัญหาความรัก ซึ่งตัวละครบุคลาธิษฐานคือ การสมมติให้สิ่งที่ไม่มีชีวิต สิ่งที่เป็นนามธรรม หรือสิ่งของ สัตว์ ให้มีสติปัญญา อารมณ์หรือกิริยาอาการเหมือนมนุษย์ กล่าวคือ การที่ผู้แต่งต้องการให้ตัวละครเหล่านี้ เป็นตัวละครที่ต้องเผชิญกับปัญหาและตัวละครช่วยเหลือสนับสนุนตัวละครหลัก เพื่อจะขยายปมปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากความรัก ตลอดจนการช่วยกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งผู้แต่งต้องการให้เห็นถึงสภาพสังคมที่เป็นอยู่ผ่านตัวละครบุคลาธิษฐานเหล่านี้อีกด้วย และการสร้างตัวละครบุคลาธิษฐานทุกตัวจะเห็นได้ว่าทุกตัวละครคือภาพแทนของบุคคลในสังคม ต่างมีบทบาทและพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป บางตัวละครใช้ภาษาถิ่น ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น ซึ่งผู้แต่งต้องการล้อสังคมไทยในปัจจุบันนี้

2.3.3 การนำเสนอผ่านฉากและเหตุการณ์สำคัญ

ฉากเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่ขาดไม่ได้ เนื่องจากฉากเป็นส่วนสำคัญที่บ่งบอกว่าเรื่องราวของวรรณกรรมเกิดขึ้นที่ไหน และเป็นส่วนที่ช่วยสร้างบรรยากาศให้เรื่องมีความสมจริงมากขึ้น ในวรรณกรรมเรื่องคุณหมื่นป้าภูหริย์ เป็นการเล่าเรื่องของโลกในความเป็นจริงเป็นหลัก ฉากที่ปรากฏในเรื่องจะมีลักษณะที่เป็นสังคมการเป็นอยู่จริง แต่ผู้แต่งไม่ได้กำหนดเรื่องราวให้

มีแค่ฉากที่เป็นโลกแห่งความเป็นจริงทั้งหมด เพราะผู้แต่งยังได้สร้างฉากให้มีการผสมผสานกันระหว่างฉากโลกความเป็นจริงและฉากมหัศจรรย์อีกด้วย การนำเสนอฉากได้ 2 กลุ่ม ได้แก่

ฉากในโลกความเป็นจริง และฉากมหัศจรรย์

การนำเสนอฉากในโลกแห่งความเป็นจริง ประกอบด้วย บ้านคุณมทนา โรงภาพยนตร์ และโรงพยาบาลเชียงใหม่ ผู้แต่งได้นำเสนอให้เห็นถึงสถานที่ที่ถ่ายทอดเรื่องราวปัญหาความรักที่เกิดขึ้นระหว่างตัวละครชายรักชายและรักต่างเพศ ซึ่งฉากแต่ละฉากในโลกความเป็นจริงนั้นเป็นฉากที่อยู่ในสังคมปัจจุบัน เพื่อต้องการให้ผู้อ่านได้จินตนาการถึงปัญหาความรักที่เกิดขึ้นผ่านสถานที่ต่าง ๆ ที่เป็นจุดเก็บความทรงจำต่าง ๆ ของตัวละคร และเป็นเหตุให้ตัวละครต้องเดินทางไปแก้ปัญหาที่ยังสถานที่นั้น ๆ จะเห็นได้ว่าฉากแต่ละฉากที่ผู้แต่งสร้างขึ้นยังสร้างบรรยากาศให้เรื่องมีความน่าสนใจ และบรรยายอย่างสมเหตุสมผลในแต่ละฉากที่นำเสนอ และการนำเสนอฉากมหัศจรรย์ ประกอบด้วย บ้านคุณมทนา เพียงแค่ฉากเดียว ผู้แต่งได้สร้างฉากมหัศจรรย์โดยเป็นการผสมผสานระหว่างฉากสถานที่ที่มีความมหัศจรรย์เกิดขึ้น ซึ่งความมหัศจรรย์ที่ผู้แต่งได้ถ่ายทอด คือ การให้ตัวละครบุคลาธิษฐานพูดคุยได้ ทำให้เห็นถึงความเป็นแฟนตาซี เนื่องจากสถานที่แห่งนี้ถูกสร้างขึ้นด้วยจินตนาการได้อย่างน่าสนใจ และทำให้เห็นว่าผู้แต่งได้เติมรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อประกอบสร้างให้ฉากมีลักษณะเพื่อผันผ่านตัวละครชั่ววูบของเครื่องใช้ ซึ่งความรักบางครั้งก็เป็นเรื่องผันหวานขณะหนึ่ง พอตื่นจากการนอนหลับก็ต้องเผชิญกับปัญหาที่ตามมาดังที่ตัวละครค่อย ๆ หายไป ไม่มมหัศจรรย์ในตอนท้ายเรื่อง

คุณผ้าห่มสีช็อกโกแลตมอลต์เล่าให้เต้าหูฟังว่า ในคืนที่พี่ณัฐร้องไห้ - คืนก่อนที่เขาจะถูกนำตัวไปที่โรงพัก - เธอแอบฟังห้องข้างๆ จนได้ยินเสียงพี่ณัฐวาด จึงเดาได้ว่าเจ้าตัวจะต้องไม่ปล่อยเต้าหูไว้แน่ ก่อนที่พี่ณัฐจะลากเต้าหูลงไปชั้นรถคุณผ้าห่มจึงตะลึงเตลึงออกจากห้อง ลงบันไดไปชั้นล่างเพื่อแจ้งข่าวให้ข้าวของชั้นอื่นๆ ในบ้านเตรียมตัวช่วยเหลือได้ฟังถึงตรงนี้ เต้าหูก็คิดย้อนตามแล้วรำพึง “มิน่า ตอนทีลงบันไดไป ผมเห็นคุณผ้าห่มนอนอยู่ข้างล่าง”

(ปราปต์, 2562, น. 189)

การนำเสนอฉากทั้งสองกลุ่มให้มีการผสมผสาน ซึ่งเอาฉากในโลกความเป็นจริงมานำเสนอให้เกิดมหัศจรรย์ด้วย ทั้งนี้จะเห็นได้จากการนำเสนอฉากทั้งหมดของผู้แต่งเพื่อต้องการนำเสนอปัญหาความรักที่ตัวละครแต่ละตัวนั้นพบเจอ ทั้งนี้เพื่อต้องการให้ผู้อ่านเห็นว่าทุกฉากที่เกิดขึ้นล้วนแล้วแต่เป็นสถานที่ที่สามารถเกิดปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับความรักได้ตลอดเวลา ทั้งนี้ นัยแฝง

เกี่ยวกับฉาก คือ บางครั้งความเป็นจริงที่เกิดขึ้น อาจมีเรื่องราวของปฏิกิริยาหรือความมหัศจรรย์เข้ามาช่วยให้ปัญหาคลี่คลายไปได้ สุดท้ายแล้วคนรักกันก็ต้องเผชิญและใช้ชีวิตโดยการรับรู้ปัญหาและแก้ปัญหาในโลกแห่งความเป็นจริงให้ได้

2.3.4 การนำเสนอผ่านแนวคิดสำคัญ

การนำเสนอแนวคิดนับเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการเขียนงานประเภทบันเทิงคดี เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย เป็นวิธีทางวรรณศิลป์ที่ผู้แต่งใช้สื่อความคิดผ่านวรรณกรรมไปยังผู้อ่านและยังทำให้วรรณกรรมเรื่องนั้น ๆ มีคุณค่าน่าสนใจ สามารถดึงดูดใจผู้อ่านได้ ซึ่งผู้แต่งต้องมีความสามารถในการใช้กลวิธีเสนอแนวคิดอย่างมีศิลปะ มีชั้นเชิง และสื่อความได้ดี ให้ผู้อ่านเข้าใจถึงแนวคิดของผู้แต่ง โดยแบ่งได้ 2 ประเภท คือ แนวคิดหลักและแนวคิดรอง การศึกษาวรรณกรรมเรื่องคุณหมื่นป้าภูทิว พบว่าผู้แต่งได้มีการนำเสนอแนวคิดสำคัญ ดังนี้

1) แนวคิดหลัก : ปัญหาความรักของมนุษย์ที่ยืดโยงกับเหตุปัจจัยต่าง ๆ

การศึกษาแนวคิดหลักของวรรณกรรมคุณหมื่นป้าภูทิว ที่นำเสนอปัญหาความรักที่ยืดโยงกับเหตุปัจจัยต่าง ๆ สามารถแบ่งเหตุปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาความรักของกลุ่มชายรักชายได้ 2 ปัจจัย ดังนี้

ปัจจัยภายใน การนำเสนอแนวคิดปัญหาความรักที่มาจากปัจจัยภายในของคู่รักสามารถเกิดได้ทั้งความรักของชายรักชาย ดังที่พีรณัฐยอมบอกกับเต้าหู้ว่า “เขารักตาซารแต่เขาก็รักเต้าหู้ด้วย” สะท้อนให้เห็นว่า พีรณัฐอยากเก็บรักครั้งนี้ไว้ทั้งสองคน แต่ตนก็กลัวว่าตาซารกับเต้าหู้ก็เคยเป็นคนรักกันมาก่อนในอดีต ผู้แต่งต้องการสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาความรักของคนสองคนที่เป็นเพศเดียวกันโดยมีคนที่สามเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้ความรักกลายเป็นรักแบบสามเส้า ซึ่งเป็นสิ่งที่คู่รักไม่อยากจะให้เกิดขึ้น ผู้แต่งต้องการสะท้อนให้ว่าปัญหาความรักที่เกิดขึ้นนั้นไม่ได้จำกัดแค่เพศใดเพศหนึ่ง โดยส่วนใหญ่เกิดขึ้นเนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักเริ่มลดลงเมื่อคู่รักเกิดการไม่เข้าใจกัน การหึงหวง แม้กระทั่งภาวะของการแย่งชิงคู่รัก

ปัจจัยภายนอก มาจากสภาพแวดล้อม เช่น ครอบครัว โรงเรียน และสังคม กล่าวคือ สังคมภายนอกไม่ยอมรับเพศที่สาม หรือการวางกฎจำกัดความรักของคนในครอบครัว เช่น เหตุการณ์ของครอบครัวไม่ยอมรับความรักของเพศเดียวกัน เมื่อเกิดการไม่ยอมรับแล้ว การวางกรอบ การวางกฎเกณฑ์เพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมลูกมักเกิดขึ้นเสมอ ทำให้ปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับความรักตามมา ดังปัญหาของพีรณัฐที่พอบีบบังคับ วางกฎเกณฑ์ต่างๆ เมื่อรู้ว่าลูกชายคบหา กับผู้ชายด้วยกัน จึงพยายามบังคับให้ลูกเรียนทหาร เรียนวิศวกรรม ทั้งที่ลูกชอบเรียนนิเทศศาสตร์ ทำให้พีรณัฐเกลียดและหมั่นรักพอบเสมอมา และจะไม่ทำตามคำสั่งที่พอบอก ผู้แต่งต้องการสะท้อนให้เห็นปัญหาความรักของกลุ่มชายรักชายที่คนนอกหรือสังคมภายนอกเข้ามามีอำนาจ คอยบังคับ

ให้อยู่ในขอบข่ายๆ ที่ไม่ยอมรับความรักแบบชายรักชาย เพราะจะทำให้ครอบครัวเป็นที่น่าอับอาย จึงปลูกฝังทัศนคติให้ลูกเป็นชายจริงหญิงแท้ตลอดเวลา

2) แนวคิดตรง

แนวคิดตรง คือ ความคิดย่อยที่แทรกอยู่ในเรื่อง เป็นแนวคิดที่เสริมกับแนวคิดหลัก วรรณกรรมเรื่องนี้ผู้แต่งได้นำเสนอแนวคิดตรงที่น่าสนใจ ดังนี้

การยั่วล้อนิยายวายแบบยูโทเปีย

ผู้แต่งต้องการสะท้อนให้เห็นว่า ความสวยงามในความรักของชายรักชายนั้นไม่มีอยู่จริงในสังคม การยั่วล้อนิยายวายแบบยูโทเปียผู้แต่งต้องการให้นิยายชายรักชายที่เกิดขึ้น นำเสนอความเป็นจริงบ้าง เพื่อจะให้สังคมได้เห็นปัญหา และตระหนักถึงการใช้ชีวิตของกลุ่มชายรักชายมากขึ้น จะเห็นได้ว่าการที่ผู้แต่งจำนวนมากนำเสนอนิยายวาย มักจะนำเสนอให้ความรักของชายรักชายที่สวยงามเสมอ และใช้ตัวละครเป็นเพศชายแท้รักกับชายแท้เท่านั้น การจำกัดคู่นอน และสร้างภาพของเพศหญิงให้เป็นตัวร้าย

มีงูรั้มยี่ ที่ก๊วยอมรับโปรเจกต์นี้ เพราะก๊วยคิดว่านี่อาจเป็นทางเดียว ที่ก๊วยจะทำลายยูโทเปียมันได้ ก๊วยจะเขียนให้คนดูแม่งรู้แล้วว่า ก๊วยยั่วล้อชชะที่ ว่าโลกนี้ไม่ได้มีเกย์ร้อยเปอร์เซ็นต์กับผู้ชาย ร้อยเปอร์เซ็นต์แบบที่เขาเข้าใจ ไม่ว่าใครก็เป็นแมนแล้วก็เป็นเกย์ผสมอยู่ในตัวเองทั้งนั้น เพียงแต่จะมากน้อยแค่ไหน แล้วสุดท้ายมันจะแสดงออกมาด้วยการรักและเลือกนอนกับใครก็เท่านั้น

(ปราปต์, 2562, น. 430-431)

ผู้แต่งวรรณกรรมเรื่องนี้จึงต้องการเสนอให้เห็นนิยายวายสมัยใหม่ที่ต้องการนำเสนอภาพความจริงของชายรักชายในปัจจุบันว่าไม่ใช่ตัวประหลาด เพื่อลดปัญหาการกดทับทางเพศ และต้องปรับเปลี่ยนค่านิยมเก่าๆ ของวรรณกรรมวาย ให้เป็นวรรณกรรมสมัยใหม่ที่สามารถเล่าความเป็นจริงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมได้

การยั่วล้อตัวละครในวรรณคดี

ผู้แต่งได้นำตัวละครในวรรณคดีไทยที่มีความรักที่สวยงามมาล้ออย่างน่าสนใจ เนื่องจากต้องการให้เห็นประเด็นความรักของคนในปัจจุบัน ที่มีทั้งส่วนคล้ายและแตกต่างกันกับวรรณคดี สำหรับวรรณคดีที่ผู้แต่งหยิบยกมา คือ วรรณคดีเรื่องมัทนะพาธา เป็นบทพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นวรรณคดีประเภทบทละครพูด ผู้แต่งวรรณกรรม

เรื่องคุณหมี่ปาฏิหาริย์ได้นำตัวละครในเรื่องมัทนะพาธามาย่อไว้ในเรื่องอีกด้วย โดยให้ตัวละครในเรื่องมีชื่อ พดุงกรรม และปมปัญหาที่คล้ายคลึงกับเรื่องมัทนะพาธา ดังเหตุการณ์ที่คุณมัทนาต้องกลายเป็นโรคอัลไซเมอร์ เนื่องจากเสียใจคุณสืบทิมันเสียชีวิต และผิดหวังในตัวคุณแสนที่ไปหลงรักคุณสังจรรย์ เมื่อคุณมัทนารู้ทำให้เศร้าใจ และคิดถึงเรื่องราวเก่า ๆ ทั้งเรื่องดีและไม่ดีระหว่างตนกับคุณแสนและคุณสืบทิมัน ผู้แต่งได้สร้างเหตุการณ์การผิดหวังในความรักของคุณมัทนาเหมือนกับการผิดหวังในความรักของมัทนากับชัยเสนในเรื่องมัทนะพาธา และให้มีจุดจบของชีวิตที่คล้ายคลึงกัน และยังมีความคล้ายคลึงกับตัวละครตัวผู้ด้วย ที่ต้องกลายเป็นตึกตาคหมีเมื่อคลั่งคลายปัญหาสำเร็จ จะเห็นได้ว่าตัวละครตัวผู้ ได้มีบทบาทที่คล้ายคลึงกับตัวละครมัทนาในเรื่องมัทนะพาธา ที่ต้องกับกลายเป็นดอกกุหลาบในท้ายของเรื่อง

การย่อประวัติศาสตร์แบบจารีต

ผู้แต่งนำเหตุการณ์หรือเรื่องราวในประวัติศาสตร์มาย่อแล้วแนวคิดเกี่ยวกับความรักของคนในปัจจุบัน เช่น ปัญหาการไม่ยอมรับความรักแบบชายรักชายในประวัติศาสตร์มาอธิบายเพื่อให้สังคมนั้นเปิดใจที่จะยอมรับมากขึ้น จะเห็นได้ว่าจารีต ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยมแม้กระทั่งกฎหมายต่างให้ความสำคัญเรื่องเพศเพียงแค่ 2 เพศ คือ เพศชายและเพศหญิง ปัญหาการไม่ยอมรับกลุ่มรักร่วมเพศจึงกลายเป็นปัญหาที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขในสังคม ดังเหตุการณ์ของพีรณัฐและคุณสังจรรย์ที่ทะเลาะกัน สาเหตุมาจากคุณสังจรรย์มีความคิดแบบหัวโบราณที่มองความรักระหว่างพีรณัฐกับตัวผู้ เป็นพวกลักเพศ เป็นพวกโรคจิต ทำให้พีรณัฐพยายามที่จะนำปรัชญา และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์มาโต้แย้งความคิดของคุณสังจรรย์ ทั้งนี้ การที่ผู้แต่งหยิบยก ชื่อตอน ชื่อเรื่องราวในประวัติศาสตร์มานำเสนอ เช่น ความเหี้ยมโหดของออกหลวงสรศักดิ์ พระเทพกษัตริย์ถูกชิงองค์ ผู้สังหารนักศึกษา 6 ตุลา ความอ่อนแอของพระเจ้าเอกทัศ ตอนจำนวนผู้ชุมนุม หรือคณะรักษาความสงบ และตอนอื่นๆ เป็นการย่อล้อบริบทสังคมและประวัติศาสตร์ ผู้แต่งมีการอิงประวัติศาสตร์ทั้งหมด โดยอาศัยประวัติศาสตร์ตั้งแต่สมัยสุโขทัยมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งผู้แต่งพยายามสื่อสารให้เห็นว่า ประวัติศาสตร์เป็นแค่ชุดความรู้ที่นำมาครอบงำคนไม่ได้ ไม่เหมือนกับความรักที่เป็นเรื่องของความรู้สึก จะนำมายึดโยงกับบริบทความรู้เชิงประวัติศาสตร์ไม่ได้เช่นกัน การตั้งชื่อตอนต่าง ๆ จึงเป็นการย่อล้อทั้งสิ้น เพราะเป็นเพียงชุดความรู้หนึ่งที่ถูกโยงกับวาทกรรมประวัติศาสตร์เท่านั้น และความรู้ทางประวัติศาสตร์ได้มีการลื่นไหลอยู่ตลอดเวลาไม่มีอะไรที่ชัดเจนและแน่นอน

การย่อล้อสังคมการเมือง

ผู้แต่งต้องการนำเสนอภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคม เกี่ยวกับเรื่องราวของประชาธิปไตย โดยการอ้างตนเองเป็นคนยึดถือในหลักของประชาธิปไตย แต่ในกรอบครีวกลับไม่สามารถทำจริงได้ เพียงใช้ความคิดของตนเองเป็นใหญ่ ความจริงเป็นเพียงการใช้คำพูด

เท่านั้น เมื่อถึงประสบการณ์จริงกลับทำไม่ได้ ซึ่งเหตุการณ์ในเรื่องเป็นการเสียดสีสภาพสังคมไทย ในเรื่องรูปแบบของประชาธิปไตย และเพื่อต้องการให้คนในสังคมตระหนักถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น จะเห็นได้ว่าสังคมวางกฎเกณฑ์ กฎระเบียบ ข้อบังคับจำนวนมาก แต่ทำไม่ได้จริง มีกฎบังคับไว้เฉยๆ เท่านั้น เพราะความจริงที่เกิดขึ้นอาจสวนทางกับการปฏิบัติของผู้คนก็ได้เช่นกัน ซึ่งผู้แต่งได้นำเสนออย่างตรงไปตรงมา เพื่อให้ผู้อ่านทบทวนกับสิ่งที่เกิดขึ้น รวมถึงยังต้องการย้ำปัญหาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งนัยแฝง ผู้แต่งต้องทำให้เห็นว่า บางครั้งปัญหาความรักก็มักมาจากเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ต่างคนต่างไม่เข้าใจกัน และต่างทำปัญหาที่เกิดขึ้นให้กลายเป็นเรื่องใหญ่

3. บทสรุป

การวิเคราะห์องค์ประกอบวรรณกรรมภายในการนำเสนอปัญหาความรัก จากวรรณกรรมเรื่องคุณหมี่ป้าภูหริย์ เป็นการนำเสนอปัญหาความรักผ่านองค์ประกอบทางวรรณกรรมที่สำคัญของเรื่อง จากการศึกษาพบว่า ปัญหาความรักที่ปรากฏในวรรณกรรมเป็นปัญหาที่ผู้แต่งได้นำเสนอออกเป็น ปัญหาความรักระหว่างคู่รักชายกับชาย การที่ผู้แต่งนำเสนอปัญหาความรักให้เกิดขึ้นกับคนรักร่วมเพศ เพื่อต้องการให้เห็นความเหมือนและคล้ายคลึงกันของปัญหาสังคมเนื่องจากทุกเพศที่เกิดขึ้นบนโลกที่คู่รักต่างต้องเจอกับปัญหาความรักด้วยกันทั้งนั้น ปัญหาความรักของกลุ่มชายรักชายที่สำคัญอย่างมาก คือ ปัญหาการไม่ยอมรับความรักแบบชายรักชายของคนในครอบครัว เนื่องจากมีความคิดแบบอดีตที่ว่า เพศในโลกนี้มีเพียงสองเพศ คือชายและหญิง คนที่เกิดมาผิดเพศจะเป็นพวกวิปริต ประหลาดในสังคม และสังคมยังมีค่านิยมเกี่ยวกับความรักที่ว่า ความรักที่สวยหรูเกิดขึ้นกับเพศชายและเพศหญิงเท่านั้น สังคมพยายามกีดกันและผลักคนกลุ่มนี้ให้เป็นคนชายขอบ ครอบครัวที่ไม่ยอมรับความรักแบบชายรักชาย มีการวางกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อควบคุมไม่ให้บุคคลในครอบครัวเป็นกลุ่มรักร่วมเพศ เช่น การบังคับให้เรียนทหาร เรียนวิศวกรรม เพื่อต้องการเปลี่ยนพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ และเพื่อให้ห่างจากชายคู่รัก ปัจจุบันสังคมทำให้มีการยอมรับคนกลุ่มนี้มากขึ้น และเปิดกว้างมากขึ้น

การนำเสนอแนวทางการแก้ปัญหาความรักพบว่า เน้นแนวทางการแก้ปัญหาความรักระหว่างคู่รักชายกับชาย โดยส่วนใหญ่การแก้ปัญหาที่ผู้แต่งเน้นการยอมรับความจริง เพื่อให้คู่รักหันหน้าพูดคุยเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น ฟังเหตุผลของกันและกัน ความรักของชายรักชายมุ่งยอมรับความจริงเกี่ยวกับตัวตนเพศสภาพที่เป็นอยู่ ส่วนการแก้ปัญหาความรักของคู่รักชายหญิงที่โดดเด่น คือ การรู้จักปล่อยวางและให้อภัย เพราะทำให้ชีวิตคู่ราบรื่น หากเมื่อเกิดปัญหาแล้วต่างคนต่างให้อภัย อธิบายสาเหตุของปัญหา และหากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งปล่อยวางกับสิ่งที่เกิดขึ้น ความรักระหว่างคู่รักจะยืดยาว และมีความสุขมากขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาความรักของชายรักชายแล้ว พบว่าผู้แต่งได้นำเสนอให้เห็นว่า ปัญหาความรักที่เกิดขึ้นไม่ต่างกับผู้ที่เป็นรักต่างเพศ เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นโดยส่วนใหญ่ต่างมี ปัญหาและแนวทางที่คล้ายคลึงกัน แต่ในกลุ่มชายรักชายจะพบปัญหาที่เกี่ยวกับครอบครัวเป็นหลัก ส่วนปัญหาของกลุ่มรักต่างเพศคือการใช้ความรุนแรงในคู่รัก ถือได้ว่าปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับ คนทั้ง 2 กลุ่มนี้ ย่อมเป็นปัญหาที่พบในสังคมไทย

เอกสารอ้างอิง/References

- ณิชชารีย์ เลิศวิชญโรจน์. (2560). หัวใจวาย. บ้านบุ๊คส์.
- ปรภัต จุตระกุล. (2562). ครอบครัวยุคเริ่มต้น และจุดเปลี่ยนของมายาคติ. www.thaihealth.or.th/
- ปราปต์. (2562). คุณหมี่ป้าภูหิรีย์. Deep.
- พิชิต วิจิตรบุญรักษ์. (2554). สื่อสังคมออนไลน์: สื่อแห่งอนาคต. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สมเกียรติ รักษ์มณี. (2558). การแตงนวนิยาย. สัมภาษณ์.